

fra vor Side fortjene bestemt Paatale, og jeg tror, at den høitærede Finantsminister vilde faae Erkjendelse for at søge Nætsærdigheden nærmere, naar han vilde gaa ind paa dette Folkethings tidligere Krav paa en gjennemgaaende Revision af de indirekte Skatter og, hvis da fornødent var til Statsformuen, paa en Fordeling af en Skat paa Statteevnen. Vi kjende jo Finantsministerens Anskuelse angaaende dette Punkt; jeg skal derfor ikke omtale den. Men fradrage vi Krigsskatten, og den udgjør, som De vide, dog kun ca. 10 pCt. af hele det indirekte Skattebeløb, saa faae vi en Underbalance paa dette Budget af over $1\frac{1}{10}$ Million Kr., uden at der afdrages en eneste Skilling paa Statsgælden eller er gjort nogensomhelst Fremgang, som ikke er beregnet, og jeg tror, at vi bør regne uden at kunne medtage Krigsstats-tolden, og gjøre vi det, saa er det ikke en ret tilfredsstillende Balance, der fremtræder, men en betænkelig, en slet Balance. Den kan heller ikke gaa saaledes, Finantsloven vil ikke kunne gaa igjennem med denne Balance.

Et Par enkelte Smaaating med Hensyn til Enkeltighederne skal jeg nu tillade mig at omtale. Man ser af Dpgjørelsen Side 80 i de foreliggende Anmærkninger om en Forandring i Kassebeholdningens Stilling, at der, siden vi sidst vare samlede, er gjort Brug af Kassebeholdningens Midler med et Beløb til Udlaan til Randers-Grenaa Banen af 770,000 Kr. og til denne Banes Steddatter, Aarhus-Nyom Banen et Beløb af 150,000 Kr. Jeg erindrer, at disse Sager, navnlig den første, et Par Gange var paa Dm-tale i det forrige Finantsudvalg, og jeg forstod ikke rettere, end at man var ligesom, om ikke stilltende, saa dog vel nærmest enig om, at noget Saadant ikke vilde være slet uden Rigsdagens dertil erhvervede Samtykke. Det er jo muligt, at man, da Flertallets Ordførere ikke nevnte dette Punkt, har ment, at det nærmere skulde udsættes til en Lov om deslige Sager, og jeg har derfor ikke som Medlem af Mindretallet Ret til nærmere at gaa ind paa disse Dele her. Jeg skal derfor foreløbig forlade dette Punkt for mit Vedkommende med den Bemærkning, at, naar man har hørt, hvor rigtig det var, at faae Ministeriet bundet ved en Finantslov, da det ellers nok kunde hitte paa at gaa lidt løs, saa har man i alt Fald ikke med Hensyn til dette Punkt opnaaet sin Hensigt, thi det synes, som om Ministeriet her har gjort, hvad det syntes om, uden at følge den i Fjor giivne Anvisning paa i Side at søge Rigsdagens Samtykke.

Jeg kunde meget ønske at vide, men maaske dette Spørgsmaal er grundet paa min egen Uopmærksomhed for, hvad der offentlig er kommet frem, og i saa Fald vil jeg bede det undskyldt, hvorledes det staar med Forretningen, Jællersjukkefogeriet paa St. Croix, thi det har kostet Staten betydelige Summer. Om dette Anlæg svarer

til den Hensigt, overensstemmende med hvilken man af Statskassen bevilgede saa betydelige Midler dertil, og overhovedet, hvilken Gavn denne Sag har gjort? Man kunde maaske saa med det Samme faae en nærmere Udtalelse om hele dette Forhold derovre, thi saa vidt man har lagt Mærke til, da er det i alt Fald at antage, at Udelæggelsen af de for Folks Fornødenheder værende Ting paa St. Croix, ikke er slet i saa stor Udstrækning, som man skulde have antaget, og det ser da ogsaa, saa vidt jeg har lagt Mærke til, at der heller ikke foreligger nogen Opfordring fra Regeringens høieste Embedsmand paa Den om at støtte Bestræbelser angaaende Hjælp til Den, hvilket synes at kunne tyde paa, at Derne ville kunne hjælpe sig selv. — Den Nedgang, der er med Hensyn til vort Domovevæsens Overflud, en Nedgang, som er naturlig paa Grund af flere Forhold, giver mig Anledning til at spørge den høitærede Finantsminister, om det er rigtigt, hvad jeg har set offentlig fremsat, at der paa vort Skovvæsens Omraade findes Strækninger, som ikke beplantes og derfor ikke give det Udbytte, som de kunde give. Jeg omtaler nødig personlige Forhold, men jeg kan dog gjøre det mere i Almindelighed gaaende ud herfra. Jeg fortaar meget godt, at man fra Militæretaternes Side har ønsket en Aldersgrænse, man vilde have friske og yrige Folk stadig til Tjeneste. Jeg vil sige, at paa Civileaternes Omraade kunde det mulig ogsaa være ønskeligt at have en Slags Aldersgrænse. Det er dog muligt, at man paa sine Steder, til Skade for Stats-tjenesten, lader Embedsmænd sidde, efter at de have opnaaet det Tidspunkt, da de saane Initiativ og den Energi, som deres Embede kræver. En Skaansel med Hensyn til Pensionsbetyrden forstaar jeg at vurdere, men særlige tjenstlige Hensyn maa dog aabenbart gaa foran. Jeg tror, at denne almindelige Bemærkning vil ramme flere end eet af de Embeder, som ere under de Institutioner, der ligge under de forskjellige Ministerier. — Der er under Finantsministeriet talt om Lønninger til Embedsmænd. Det er jo fuldstændig korrekt, at de Forhold, der fremtalte disse Lønningstillæg, ikke længere er tilstede, i alt Fald ikke i den Grad som tidligere. Det er sikkert nok, at Priserne vore lettere end de falde igjen, jeg siger derfor, at disse Forhold ikke ere i den Grad tilstede, som da Tillæget blev givet, og hvis derfor den for mig overhoved ikke ganske forstaaelige Bemærkning, som Flertallets ærede Ordførere igaar fremsatte, skulde gaa ud paa en Revision af dette Forhold, da vil det vistnok fra alle Sider findes vel begrundet. Jeg skal imidlertid ikke nærmere udtale mig om Ting, som naturligvis det ærede Flertal kommer til at afgjøre. Jeg vil kun bede det høie Flertal om, ved Revisionen af denne Sag, at være staansom mod de ringe Lønnede, thi dagligt Brød og en høist tarvelig Undervisning til